

HGGunnink, gehouden te Emmen, 07.04.2024

JOHANNES 20:19-20

Votum + zegengroet

Psalm 16:1,2,3

Tien Woorden

Psalm 30:1,2,3

Gebed

Psalm 30:4,5,6,7

Lezen Johannes 20:1-18

Tekst **JOHANNES 20:19-20**

Bediening van het Woord

Gezang 22:1,2,7

Gebed

Inzameling van de gaven

Psalm 16:4,5

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Vorige week Pasen. Maar, hoe snel was dat van de opstanding bij u alweer uit beeld?

Je ging naar school. Je ging naar het werk. De dagen die waren weer gewoon. Was dat van de opstanding, was dat om zo te zeggen, een eilandje in uw leven? Eventjes, en dan weer weg?

Of, is het iets, waar u niet alleen maar op Pasen vanuit gaat?

Met elke dag: we moeten niet vergeten: de HEERE LEEFT! Met alles wat dat aan gevolgen heeft.

Wat is het op die eerste Paasdag een moeite geweest.

Petrus en Johannes, ze komen níet echt in beweging.

Maria uit Magdala wordt aan het werk gezét.

Maar met de leerlingen schiet het toch eigenlijk níet op.

Wil het wat worden, en laten we maar eerlijk zijn, dat was tóen zo, en dat is nú nog zo, wil het wat worden, dan zal de Heere Zélf in actie moeten komen.

En dat doet Hij ook!

Ik wil u het Woord van God laten horen onder het thema:

'Zie HEM verschijnen: Jezus, onze Heer!'

door HEM is het 1) vrede
 2) vreugde

1) Johannes die zegt aan het eind van hoofdstuk 20, dat hij nog veel en veel meer had kunnen vertellen en kunnen schrijven.

Maar dat doet hij niet.

Wij krijgen, de kerk krijgt, wat de kerk nodig heeft.

En dan, d'r zal ongetwijfeld op die eerste Paasdag nog van alles en nog wat gebeurd zijn.

Wij horen niets verder over hoe dat met de leerlingen gegaan is.

En ook over andere mensen of zaken niets.

We zijn weleens nieuwsgierig en dan willen we van alles en nog wat weten. Maar dat staat niet geschreven.

In één keer, zo wil de Heilige Geest het, gaat het van de morgen door naar de avond. En dat laat de Heilige Geest opschrijven. 'Opdat wij geloven in Jezus, die leeft, nadat Hij gestorven was.'

En dan is het avond, zegt Johannes.

Avond – dan moet je niet denken aan je horloge. Of aan je mobieltje waar je op kunt zien van, het is zo laat.

Nee, bij 'avond' moet je denken aan het licht.

Wanneer wordt het avond? Als het licht verdwijnt, de zon is weg.

Op dat moment is het nog niet helemaal donker, maar het schemert.

En het lijkt alsof dat symbolisch, alsof dat een manier van zeggen is, van de evangelist Johannes, omdat de leerlingen gééstelijk nog in de schemer zitten.

Het is hun nog lang niet allemaal helder.

Het is nog wat donker. 't Is nog wat vaag.

En u weet allemaal: als het schemer is, dan valt de avond.

Als er niks bij de leerlingen gebeurt, dan wordt het voor hen helemáál donker.

Die overwinning van Jezus, de Gezalfde, het wil maar niet bij hen doordringen.

En wij, die gewend zijn aan Pasen en alles daaromheen, wij kunnen dat vreemd vinden. Maar zo vreemd was het niet, broeders en zusters.

Zo vreemd bepaald niet, als je áltijd bent opgegroeid en opgevoed. Als je vader en moeder áltijd gezegd hebben: kruis, -lees maar in Deuteronomium-, hout, dat is de vloek van God.

Dat is de toorn van God.

Dat is dood.

Dat is afgelopen.

Als je daarmee bent groot geworden, is het natuurlijk niet een wonder dat dat nauwelijks kan doordringen.

Wij zijn ons leven lang groot gegroeid met: kruis - vergeving van zonden! Verzoening! Genade van God!

En dat komt, omdat wij er áchter staan.

En omdat wij het hele Nieuwe Testament er bij gekregen hebben.

De Heere Jezus, Die is heel veel teruggegaan naar het Oude Testament, de Schriften.

En wij hebben dat Nieuwe Testament er bij en dan wordt dat inderdaad voor ons ook die andere kant.

Maar wij mogen dat eerste nóóit vergeten.

Waarom niet?

Omdat we anders over de zonden heen hobbelen. Alsof dat niet ernstig zou zijn. Alsof dat niet zó verschrikkelijk is, dat daarvoor de Heere Jezus moest lijden.

Voor de leerlingen is het schemerig. Is het halfdonker, 'tweiduustern'.

Ze kunnen zelf het niet licht maken.

Want geloven, geloven in Jezus, Die leeft en Die leven geeft, dat heeft niks te maken met goed nadenken en zelf de dingen op een rijtje zetten.

Geloven, dat hebt u al vaak genoeg gemerkt, neem ik aan, dat is niet iets van 'eventjes duidelijk maken en dan weet de buurman het ook, en dan gaat hij ook geloven'. Zo werkt dat helaas niet.

Geloven kan er alleen maar zijn, dankzij het ingrijpen van God.

Geloven daar gaat het bijvoorbeeld over op de catechisatie.

Eigenlijk is het altijd hetzelfde.

Catechisatie gaat over geloven.

En nou schieten we al aardig op naar het eind van het seizoen. En dan houdt het even weer op.

Maar denk nou, catechisanten, denk maar even door over: wat ga ik nu in verband met mijn geloven doen? Vanaf, ik weet niet precies wanneer het ophoudt, maar, zeg maar, vanaf mei tot en met augustus.

Want je kunt als catechisant niet zeggen: 'nou, ik heb vakantie van de catechisatie.

En de zaak van geloven, die zet ik even in de kast. Daar ben ik niet meer mee bezig.

Pas als in het kerkblad gestaan heeft: 'we beginnen weer', nou, dan pak ik het uit de kast en dan ga ik verder."

Nee.

Denk erover na. En heb het er thuis maar over. 'Hoe kan ik in die komende maanden als de catechisatie stil ligt, hoe kan ik dan toch met dat geloven bezig blijven?'

Het belangrijkste is, dat je dan in elk geval blijft bidden.

Blijft bidden om het werk van God, de Heilige Geest.

Bidden voor jezelf.

Maar dat geldt ook vaders en moeders, en opa 's en oma 's, en de ouderen, ja voor iedereen in de gemeente.

Ik neem aan dat het voor u een goede gewoonte is, dat u bidt in verband met het kerkelijk onderwijs, de catechisaties.

Maar als die gestopt zijn?

Blijf dan bidden voor de kinderen van de gemeente.

Dat de Heilige Geest met hen aan het werk blijft. En dat ze zelf aan het werk blijven.

Geloven, dat heeft te maken met: 'je vraagt aan God om een wonder'.

En als je dat niet helemaal helder hebt, moet je maar even kijken naar het begin van het doopsformulier.

Terug naar die leerlingen.

Die leerlingen, die zijn, zo kunnen we dat ook zeggen, het fundament van de kerk. Op de leer van de apostelen, ook van profeten, maar op de leer van de apostelen is de kerk gebouwd.

En zij zitten daar te zitten.

Machteloos.

Hopeloos.

Op die eerste dag van de week. Nog altijd.

Het wordt precies aangegeven omdat uw geloof gebaseerd is op feiten.

Het gaat om geschiedenis. Tóen is dát gebeurd.

En als het in de Bijbel staat, zo zei een oude dame tegen mij van de week, van ongeveer 90 jaar, 'en als het in de Bijbel staat, dan is het waar.'

Eerste dag van de week.

Dag van de opstanding van de Gekruisigde.

De opstanding. De dag waarop de Vader in de hemel duidelijk maakt: 'Mijn Zoon, Je werk was perfect. Daar mankeerde helemaal niks aan, in lijden en in sterven.

Bij het ondergaan van de toorn heb Je toch Mij volmaakt liefgehad.

Je hebt geen moment gedacht van, als het zo moet, laat Ik dan maar stoppen.'

Nee.

Alle schuld is gedragen.

En daarom, opstanding is: gaan staan, opwekking.

Ik maak Je wakker uit de slaap van de dood.

De eerste dag. Met toch dat nieuwe begin.

Dag van de overwinning, dag van het leven.

Allemaal mooi, 'daar juicht een toon, daar klinkt een stem ...'.

Nee, de leerlingen zitten daar...

Ze hebben zichzelf gevangen gezet, want ze zijn bang.

Ze zijn bang voor de joden, staat er.

Voor de Joodse overheid, betekent dat.

De Joodse overheid, de leiders, die hadden het voorzien op Jezus.

Maar wat zullen ze met de leerlingen van Jezus doen?

Zijn ze ook tegen hen nog wat van plan, misschien?

En ze sluiten zichzelf op. De deuren gesloten, uit vrees voor de joden.

Een beetje zinloos, want een gesloten deur en een dwarsbalk daarvoor, zal die echt helpen als de leiders hen te pakken willen nemen?

Maar goed.

Zo doen ze dat, en daar zitten ze.

Ze zitten vast. Door zichzelf. En ze zitten vast in zichzelf.

Ligt het aan de leerlingen, dan is de zaak van Jezus, op dát moment, klaar, afgelopen. Die komt geen streep verder.

Dan kun je mooie beloften horen in het Oude Testament van een vernieuwde aarde.

Maar dat zal er nooit komen.

En dan, dán is daar opnieuw de Heere Zélf Die ingrijpt. Dat wonder doet.
Hij LEEFT!
Vloek is niet het einde.
Hij leeft als beloning voor alles van wat die vloek betekent.
Leven.

En hoe het dan precies allemaal zit??
Het slot in elk geval houdt Hem niet tegen.
HIJ gaat Zijn zaak verder doen.
HIJ gaat Zijn kerk in beweging zetten.

En dan begint Hij bij het fundament, dan begint Hij bij de leerlingen die Hij Zelf heeft uitgezocht.
Zij moeten voor Hem aan het werk.
Op dat moment doen ze dus niks, kunnen ze niks, willen ze niks.
HIJ komt. En dan wordt het anders.

En leven na de opstanding, dat mag je meteen op jezelf betrekken.
Dat is voor de kerk altijd ... Dat is voor ons ook zo. Dat is: Jezus, de Gezalfde centraal. Om Hém gaat het altijd weer!

En als u dan terugdenkt aan de inleiding van net. Misschien zegt u dan ook wel: 'ja, maar zo is het bij mij ook. Ik heb niet aldoor in deze week de gedachte gehad aan: 't was Pasen, 't was opstanding, Maar ik heb wel telkens weer van de week gedacht: 'ja, Jezus Christus! HIJ is het. HIJ blijft het. HIJ zal het zijn.'

En zo ben je kerk. Met Jezus, de Gezalfde, in het middelpunt.
Met daarbij altijd weer: -daar hebben we het ook over gehad op Pasen-, met Zijn Wóórd in het middelpunt.
En daarvoor komt Hij. En gaat Hij in hun midden staan.
Je ziet het als het ware voor ogen.
Die leerlingen in een kring. En in het midden van die kring staat de Heere Jezus.
Letterlijk in hun midden.

En dan laat Hij het ze zien, Zijn polsen en Zijn zij.
De littekens er nog in. Het grote litteken in die zij van de speer.
En dan spreekt Hij.

Hoort u, broeders en zusters, het zwijgen van de leerlingen.

Hij komt.
En dan blijft het van de kant van de leerlingen stil.
En dan spreekt HIJ.

Hij had beloofd, hoofdstuk 14, "Mijn vrede geef Ik jullie".
En die belofte, want dat kon pas na lijden, sterven, opstaan, komen.
Die belofte, die vervult Hij nu.
"Vrede voor jullie", zegt Hij.

En wat is dan vrede?

Vrede dat betekent hier, dat de verhouding met God, dat die goed is.

Dat God je ziet als iemand, waar Hij alles mee heeft.

Vrede is: 'zelfs jullie, leerlingen die daar maar wat zitten te zitten, zelfs jullie mogen nu zó bij Mij horen, dat wij op het allernauwst aan elkaar verbonden zijn.'

Vrede.

Je hoort het mensen tegenwoordig ook wel eens tegen elkaar zeggen van, jaloom, of 'salam aleikum'.

Maar ja, wat is dat voor vrede?

Hier gaat het over de vrede in de allerdiepste betekenis: het is goed met God.

Dat zegt de Heere Jezus tegen zondige mensen.

En dat is een wonder.

Dat is het wonder, waar de profeten in het Oude Testament het voortdurend over hadden.

Denk maar aan Jesaja. Die zegt niet voor niks van deze Jezus, van Koning Jezus:

'Hij is de Vredevorst, de Koning van de vrede.'

En als Koning deelt Hij die vrede aan Zijn onderdanen uit.

Vrede.

Hoe kan het vrede zijn?

Dat heeft alles te maken met Golgotha.

En daarom moeten ze naar die polsen kijken.

Dat is de reden, met die zij, waar die speer in gezeten heeft.

Dat is de reden waarom het vrede kan wezen.

Lukas 2, de Heere Jezus geboren: 'vrede op aarde'.

Denk maar aan de engelenzang.

Vrede naar de aarde toe.

Inderdaad, dat gaat door Hem gebeuren. Dat kan Hij nu, nadat alles gedaan is wat gedaan moest worden, dat kan Hij nu gaan geven.

Jesaja zegt dat in hoofdstuk 53 ook nog.

'De straf, die voor óns vrede aanbrengt, die straf was op Hem.'

Hij droeg die straf, die wij verdiend hadden.

Maar nu Hij hem gedragen hééft, mag het vrede zijn voor ons.

Door Hem verandert alles. Ten goede.

Vrede.

Dat is trouwens best een lastig woord. Want is het in ons leven altijd zo vredig?

Er is vaak onvrede, onrust.

Maar dat heeft altijd weer te maken met de zonde.

En zo gauw we dan teruggaan naar, om zo te zeggen, teruggaan naar de Heere Jezus, dan mogen we ons weer concentreren op Zijn werk.

Lijden, sterven, opstaan.

En dan mogen we weer bedenken van, 'ja, en tóch is het vrede!'

Ik weet wel, dat botst in ons nogal eens.

Het kan het ene moment kan het er zijn. Het andere moment kan het weer weg wezen.

Vrede.

Door Hem.

Door Jezus Christus.

En daarom kunnen wij geen dag zonder.

‘Opstanding’, hebt u misschien gisteren niet vaak tegen uzelf gezegd.

Maar wel van, ‘Jezus Christus, ik kan niet zonder Hem’.

Want dankzij Hem, mag ik kind van God zijn, geliefd kind van God.

Is er niet meer Zijn toorn.

Is er vrede voor de kerk in deze wereld, die áltijd kerk onder het kruis blijft op deze aarde.

Voor ons vaak moeilijk.

In andere landen nog veel en veel moeilijker.

Heb je wel eens bedacht dat, waar de mensen vervolgd worden op dit moment, in al die landen, dat als ze de gelegenheid hebben om toch bij elkaar te komen, dat ze elkaar begroeten met: “het is vrede.”

En ondertussen, kunnen de soldaten op de deur staan te rammen om ze gevangen te nemen.

Maar het ís vrede.

En dan kan ook de angst verdwijnen.

Ze waren bang uit vrees voor de joden.

Maar als het vrede is, dan is het goed.

Het is makkelijk om te zingen: “ruwe stormen mogen woeden”.

Het is ook mooi om te zingen, want zo kan het zijn.

En dan tóch, is het vrede, het gaat door.

De gelovige mag telkens tegen zichzelf zeggen: ‘ik ben onderweg naar de overwinning, die Hij al behaald heeft.’

Vrede op aarde wordt nog aangevochten. Maar we gaan toe naar de vrede die volmaakt is.

Hoe?

Vanwege Jezus de Gezalfde, Die centraal staat in ons leven.

Dat is een punt waar je jezelf op mag bevragen: is dat ook echt zo?

Erkennen wij wérkelijk, dat wij onszelf niet kúnnen redden?

Geloven wij in Hem Die de volmaakte Redder is?

Voor iedereen die de toevlucht tot Hem neemt?

Zo ja, dan zal het vrede zijn! Nu al, en eeuwig!

2) Het tweede. **Zie Hem verschijnen, Jezus, onze Heer, door Hem ook de vreugde.**

Het zijn maar drie woorden in het Nederlands die de Heere Jezus laat horen.

Vrede, voor, jullie.

Vrede.
Vergeet nooit het kruis!

Ik weet niet of dat nog geleerd wordt op de middelbare school.
Dat gedicht van Revius: *'t En zijn de Joden niet, Heer' Jesu, die U kruisten.*
Het zijn de joden niet die de Heere Jezus aan het kruis gebracht hebben.
Maar, maar ik ben het.
Het is om mij, zondaar.

De leerlingen zijn de getuigen.
En zij zien die polsen en die zij.
En zij horen: "het is vrede", als een rotsvast feit. Voor wie op die Heere Jezus vertrouwt.

Ze hebben het gezien: Goede Vrijdag.
Ze hebben gezien hoe Hij leed en stierf.
Maar ze zien Hem nu wéér.
Hij lééft en Hij vervúlt wat Hij belooft. En zij verblijden zich!
Ze worden daar ongelooflijk blij van!

Het was schemerig.
Maar 't is of daar een schijnwerper in één keer in die kamer is.
Hij opent hun ogen en ze zien. Ze zien Hem, Hem Die leeft.
En dan kunnen ze niet anders dan blij zijn.
Wij zien de Heere!

Blij zijn.
Dat moet zó'n overgang geweest zijn, van dat denken aan vloek en straf en kruisiging.
Waarbij het totaal niet past dat daarna de Heere Jezus lééft.
En dan nu, vreugde.

En die was ook al aangekondigd, Johannes 16.
Ze zien de Heere.
Ook weer heel bijzonder, juist 'de Heere'. Hij Die verhoogd is nu.
Niet langer de Vernederde, ze zien niet 'Jezus'.
Ze zien de Heere. Hij Die het te zeggen heeft.
De Overwinnaar van satan en dood.
Hij Die gezag heeft en macht.
Hij Die door zal gaan.
En niets staat Hem en Zijn heerschappij in de weg.

Het heeft iets hemels.
Hij staat in hun midden. Zij staan er om heen.
En ze vereren het Lam van God.
Het Lam van God.
De Bruidegom van de bruid.
De Heere van de kerk.
Hij heeft, ook vandaag, alles in Zijn macht.

En ook, hoe de kerk ook lijdt.
Hier, vanwege verleidingen met alles daaromheen.
In andere landen, vanwege vervolgingen en onderdrukkingen.
De kerk die kerk is, zal áltijd vreugde kennen.

Hoe blij ben jij, bent u, met het Evangelie van Jezus Christus Die leeft?

Je wordt door dat Evangelie als het ware uitgetild boven wat je op deze aarde kan drukken.

Het is niet onze situatie die ons beheerst.

Dat betekent niet, dat het niet moeilijk kan zijn.

Dat kan zeker. Het kan heel moeilijk wezen. Het kan moeilijk blijven.

Maar het is niet de situatie, die ons leven uitmaakt.

En wat er nog over ons heen kan komen, kan een heleboel zijn.

Maar ook dat is alleen maar in overeenstemming met de wijsheid van die Heere.

Die dat blijkbaar voor ons nodig vindt.

Maar het is wel die Heere Die vrede geeft.

En Die ook zegt: "wees maar blij.

Niet óm de dingen die in je leven onder Mijn leiding gebeuren.

Maar, omdat IK er ben. IK, de Heere.

IK, Die de kerk regeert, de wereld regeert. En ieders leven regeert.

IK leef.

En eens zul je Mij zien.

Dan is het écht vrede. Helemaal vrede.

Dan is het echt vreugde.

Dan houdt de vreugde niet meer op.

Op aarde was 'die vreugde zo makkelijk te schenden', met dat oude gedicht.

'Maar eenmaal zal de vreugde van de bruiloft nimmer enden.'

AMEN